

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de hram a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, și pomenirea Sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu

Fiilor, fiilor, ridicăți-vă din așternut și primiți pe Domnul! Cei din cer s-au strâns de sărbătoare și de pomenire dulce, iar Eu, Domnul, Mi-am pregătit cuvântul, și cu el vă întăresc ca să stați înaintea Mea și să-Mi așezați în carte cuvânt de sărbătoare. Avem sărbătoare întreită și strângem trei zile întru una, că în ziua de 12 a acestei luni am așezat cu voi, și cu arhiereul martor atunci, pecetluirea grădinii Sfintei Sfintelor, slujba de târnosire peste grădinița care poartă între hotarele ei pietricica cea albă, chivotul, taina unui nou început, taina Noului Ierusalim pe vatra neamului român, și a fost această zi acum douăzeci și șase de ani. A fost atunci ajunul sărbătorii sfântului apostol Andrei, ucenicul pe care l-am avut lângă Mine și lângă voi în ziua aceea, de și-a pus și el pecetea peste această tainică așezare, căci sub taină este ținută. Iar azi, în a treia zi între cele trei, e sărbătoarea intrării între sfinți a trâmbiței Mele Verginica, gura de care M-am servit Eu, Domnul, cei douăzeci și cinci de ani ai începutului cuvântului Meu cel de la sfârșit de timp, că fără om de pe pământ n-a lucrat Domnul niciodată lucrările Sale de taină, ca să se înțeleagă prin vreme pentru ce l-a zidit Dumnezeu pe om în ziua când a terminat de făcut cerul și pământul cu cuvântul, și apoi cu mâna Sa pe om.

O, fiilor, am avut atunci cu voi zi măreață văzută din cer, am avut lucrare dulce, și credință mare pentru ea, căci numai credința celor ce cred în Dumnezeu, o, numai cu ea poate Dumnezeu să-Și lucreze lucrările Sale la vremea lor, și a fost atunci vremea aceea când Eu, Domnul, am așezat iarăși pe piatra ei cea dintâi biserica Mea, biserica lui Hristos, căci cei ce-și zic și și-au tot zis prin vreme slujitori ai bisericii Mele Mi-au supus sub ei începutul ei, căci ei peste biserică au domnit, și nicidecum n-au păstorit turma ca să aibă Domnul turmă, Domnul, și nu ei, și pic cu pic Mi s-a slăbit lucrarea și taina de biserică, din pricina celor fără de credință, fără de statură și fără de ascultare de părinții cei de la început, prin care am putut să desăvârșesc taina împărăției cerurilor pe pământ, biserică slujitoare cu Domnul în mijlocul ei între oameni.

O, nu mai lucrează cu Domnul slujitorii de altare, căci sunt împărțiți, și scris este că nimeni nu poate sluji pe doi stăpâni. Am plâns aproape două mii de ani, am plâns cu Tatăl de mila turmei nepăstorite și înconjurată de cei puternici, de antichristii care n-au lipsit niciodată dintre cei ce se arătau a fi slujitori de altare, și care Mi-au șubrezit de pe piatra ei biserica, și nu s-a mai așezat la loc ceea ce s-a dărâmat, și a rămas că neamul român a fost trântit jos de pe piatră de cei ce s-au suit slujitori de altare, o, și nu s-a mai ridicat de jos acest neam ales între popoare taină a lui Dumnezeu la sfârșit de timp, căci când vine sărbătoarea Crăciunului românii n-o mai au la locul ei din calendar și ies cu ea înainte de vreme și nu mai țin zilele de sărbători la locul lor, o, și e păcat, căci îndrăzneala a fost prea mare, ca și neascultarea de părinți și de datinile bine socotite încă de la început, prin așezarea lor de la Dumnezeu și de la apostoli și de la sfinți.

Fiilor, fiilor, am reparat prin voi această stricăciune și v-am așezat Eu, Domnul, înaintea Mea cu taina începutului bisericii Mele, iar în ziua aceasta sunteți sărbătoriți de cei din cer cu Mine la masă la voi pentru ziua voastră cea nouă, pentru vremea Mea cu voi, când am așezat pe piatra ei biserica Mea și am pecetluit grădinița cea nouă, care poartă pe ea taina cea scrisă în Scripturi, pietricica albă, taină încredințată celor credincioși, vouă, fiilor, chiar dacă numai cu puțin din cei de acum douăzeci și șase de ani am mai rămas aici, căci ceilalți s-au întors din drum și s-au dus de unde au venit, s-au dus în lume, și această durere umbrește an de an întreita sărbătoare de aducere-aminte a puterii Mele de peste voi, și iată de ce trebuie să întăresc mereu puterea Mea de peste voi, căci voi sunteți tristuți, și vă văd lacrima, dar lacrima voastră este la-

crima Mea de la cei ce și-au părăsit statornicia și iubirea pe care Eu, Domnul, le-o dădusem s-o poarte pentru voi, cei ce-Mi purtați povara, cuvântul gurii Mele peste pământ, fiilor.

O, ce orb ajunge să fie cel ce se încrede în vederea ochilor lui și în mintea lui! Uită omul cât de mult lucrează satana, câtă lucrare potrivnică și câtă îndrăzneală ca să dărâme pe cei aleși de Domnul pentru lucrările Sale multe și cu anevoie de așezat pe pământ, că tainic lucrează Domnul între cele ce se văd și cele ce nu se văd!

O, fiilor, pace vouă și zile de sărbătoare și de aducere-aminte a lucrărilor Mele cu voi! O, pace vouă cu trâmbița Mea Verginica în ziua aceasta de pomenire pentru ea între cei din cer și între voi! Minunat lucrează ea din cer, minunat își strânge mângâieri și mijlocire sus pentru cei de jos popor al Meu și al ei, și este în cer ceata lui Verginica, ceată lucrătoare cu ea pentru lucrarea Mea de pe pământ. S-a gătit cerul pentru întâmpinarea regelui neamului român, iar Verginica este trâmbița Mea de primire, alături de arhanghelul Mihail, care poartă pe cel uns peste neamul român, aducându-l înaintea tronului Meu, rege încoronat, rege creștin, care a știut cu demănușul taina lucrării cuvântului Meu de aici, cuvânt cu care l-am mângâiat multă vreme și îi pregăteam în taină întoarcerea acasă, iar acum, după ce cu greu am împlinit aplecarea sub voia Mea a celor ce i-au deschis să vină și să se întoarcă la poporul său, o, iată, l-am pregătit apoi frumos, l-am gătit, l-am așezat înaintea Mea, iar acum am trimis pe îngerul Meu să-l ia de mână și să-i facă intrarea între cei din cer ai neamului român, și care Mi-au slujit cu viața lor, cu credința lor, cu iubirea lor de Dumnezeu și de țară, căci țara română este iubirea Mea cea de la sfârșit de timp.

O, iată, Verginica Mea, iar și iar ziua ta aduce la cer bucurie, și ceata ta crește și-și împuternicește lucrarea pentru ajutorarea lucrării Noastre de pe pământ. Sunt zile de durere pe vatra neamului român în multe inimi care au iubit pe unsul Meu, pe regele lor, dar la Noi în cer e bucurie, e mângâiere, și se întregeste puterea care ajută din cer pe pământ.

O, e mare lucrarea Mea începută cu tine pe pământ, e mare, mare taina ei, Verginica Mea. Nu se putea să fie pricepută această taină, și iată, nici lucrarea ei, care descoperă pe Domnul în acest timp și în acest ținut, în care Mi-am așezat cetatea Mea de scaun, tronul cuvântului Meu pe pământ, și am niște fii firavi care Mă poartă, și pe care numai puterea Mea îi poartă și îi întărește, că de pe pământ, am spus mereu, nu are, nu mai are cine să-i sprijine, să-i ajute să poată pentru Domnul și pentru marea și multa Lui lucrare din vremea aceasta de venire a Sa cuvânt pe pământ.

Am strâns întru una cele trei zile de amintire și așezăm în carte taina lor. Am avut atunci aici cu voi pe arhiereul martor, pe cel ce a crezut întru totul cuvântul Meu și locul lui și rodul lui. O, e grea acum inimioara lui, și nimeni nu i-o știe, nici măcar el. Duhul credinței lui de atunci l-am luat Eu ca să-l păstrez în cer, că pe pământ el a fost dezbrăcat de tot de darul cel de la Mine pentru el peste vremea aceea.

E înalt și e lat și e gras antichrist în mijlocul bisericii, unde îi este locul și lucrarea sa. O, unde să-i fie în altă parte lucrarea și atacul, dacă nu lângă Cel Căruia I se împotrivesc el? Iată orbirea cea mare! Înțelege cineva această lucrare potrivnică lui Hristos și locul ei de desfășurare și de lovire? Înțelege aceasta turma creștină? O, turmă nepăstorită, ce ar fi, oare, dacă ai înțelege aceasta? Ce ar fi dacă mila Mea n-ar milui omul, omul nepăstorit? O, omul e neștiutor, e nevăzător, nu știe și nu vede, e totul bine acoperit. Cele ce se văd îi iau omului vederea, iar Eu, Domnul, Îmi înmulțesc mila pentru om, că n-are cine mai îngriji omul, chiar dacă el vede înaintea sa oameni îmbrăcați în veșmântul cel sfânt. Amin.

Acum, Verginica Mea, trâmbița Mea cea de apoi, pune în carte lângă Mine cuvântul tău. E ziua ta de serbare între sfinți.

— *O, cine, Doamne, cine în afară de Tine ar putea să însemne ziua mea de serbare între sfinți? Dacă Tu nu mă pețai și nu mă pregăteai pentru Tine, mai aveam eu ziua mea între sfinți? O, Tu ești ziua mea, ființa mea, așa cum ai fost și pe pământ cu mine, cea umilită și ne-*

luată în seamă, că n-aveam nimic care să mă arate și ca să-mi dea un dar și un nume, de neam sărac cum eram. Dacă Tu nu m-ai fi cules din spini ca să mă pregătești, ca să mă înnoiești și să mă faci vas al Tău și să-mi pui trâmbița în mână și la gură, eu aș fi rămas o stârpitură, Doamne. Acum Îți dau slavă între cei din cer și-Ți văd slava și Te mărturisesc pe pământ și Te bucur cu lucrarea mea, că mare Îți este dorul după om.

Dar azi, în ziua mea de serbare între sfinți, iată, Doamne, ce avem de lucrat! Pe pământul român e așternută pregătirea pentru zi de slavă cerească a unsului Tău Mihail, regele românilor, care vine acum la Tine, la cei din cer, Doamne. Cuvântul Tău să grăiască acum, în ziua mea de serbare și să scrie în cartea Ta de azi ziua lui de biruință spre cele cerești, a unsului Tău, Doamne. Tu ești Domnul Dumnezeu lui, pe Care L-a iubit și L-a ascultat după cât s-a putut din partea lui, căci strămtorarea lui a fost mare și grea, ca și răbdarea în care a suferit atâția ani înstrăinarea lui de țară și de neam. Binecuvintează acum odihna lui și bucuria între cei din cer și mângâierea cea de după toată durerea lui pe pământ. Amin.

— O, intră întru bucuria și mângâierea Domnului tău, unsule al Meu, rege al românilor! Ești întâmpinat aparte de cei din cer. Țara română e mângâierea sfinților Mei în vremea aceasta, când Eu, Domnul, Mi-am așezat cetate de scaun în ea și râul Meu de cuvânt, râul vieții, care curge peste pământ din această cetate.

Măreț te-au văzut și măreț te-au numit mulți dintre cei mari de pe pământ în vremea ta de domnie, și apoi în vremea pribegiei tale îndurerate, hrănită ea cu dorul de țară și de neam. Ai fost pildă de măreție pentru mai-marii de peste popoare, și aceasta prin ungerea Mea de peste tine, și care te-a înălțat și te-a arătat lumii, iar lumea cea mare a înțeles tainic măreția ta cea de la Mine, căci așa a fost voia Mea. Acum, când neamul român se apleacă înaintea ta și se închină și-ți cere tainic să le fii mijlocitor în cer, o, iată, acest prilej sfânt aduce acum pe vatra acestui neam frunți încoronate, care se apleacă celui ce are nume mare, rege al românilor pe pământ și în cer. Aceștia au un prilej măreț în aceste clipe sfinte și vin ei pe pământul român, al cărui văzduh e plin de sărbătoare cerească deasupra și-ți pregătește veșmântul slavei. Cuvântul Meu de pe vatra aceasta a proorocit venirea ta înapoi și ți-a pregătit apoi cărare pietruită, și ți-am trimis înainte soli, și pe arhiereul martor al tainei cuvântului Meu și ți-am dat de veste că lucrez pentru întoarcerea ta, chiar dacă țara română nu era pregătită pentru această împlinire. Eu însă am împlinit, așa cum am grăit din vreme prin cartea cuvântului Meu cel de peste șaizeci de ani scris și așezat pe pământul român, că am ridicat la vedere pietricica cea albă și poarta care străjuiește peste grădina cuvântului Meu și ți-am pus numele pe piatră ca să împlinesc apoi, și am împlinit. Și dacă au trecut anii, iată, a sosit și ziua cea mare a unirii tale cu cerul, cu România cea din cer, care se bucură acum cu sfinții ei pentru sosirea ta, pentru slava ta cea de la Mine, și căreia se închină pe pământul român în zilele acestea regii neamurilor, ca să vadă ei, și să vadă și neamul român cât te-am iubit, câtă slavă am pregătit pentru tine prin ungerea Mea, că ai fost ca și Mine, alungat din patria ta, dar te-ai întors, așa cum și Eu M-am întors la cei ce M-au alungat, și am înviat din moarte și am venit la poporul Meu și M-am dus apoi la Tatăl și sunt Mijlocitorul, iar tu vei fi de acum mijlocitor în cer pentru țara ta, pentru cei ce plâng și-și plâng despărțirea lor de tine, o, rege mare prin ungerea ta cea de la Mine pusă pe creștetul tău. O, cere-Mi, și ți se va da! Cere-Mi, că mare și duioasă e ruga ta pentru neamul român, cuprins acum de cumpănă grea, căci lanțurile îl strâng iar și iar prin mâna celor ce iarăși i-au răpit libertatea, i-au oprit în loc nădejdea, dar acum acest neam are mijlocitor mare înaintea Mea, și vom lucra din cer mântuirea cea de la Dumnezeu peste pământul și neamul român. Amin.

O, mare este acest timp, poporul român, mare, fiule, în mijlocul tău în zilele acestea! Mare este Dumnezeu pentru tine, dar mare să fie și veghea ta, dar și credința ta. O, nu-ți pierde nădejdea, neam român! Cei ce sapă groapa ta se vor prăbuși cumplit, căci vai celor ce lovesc în tine pentru ei înșiși, pentru slava lor! Țara română e sub ocrotirea Mea și a mamei Mele Fecioara, chiar dacă ea este în suferință acum din pricina celor mincinoși, care apasă peste ea. Ei nu știu ce

este omenia, nici dreptatea și nici mila, că pe pământ e ca pe pământ, dar din cer nu va fi tot așa, că se pregătește slavă mare peste pământul român, țara Mea cea de azi, în care Eu, Domnul, Îmi așez cuvântul.

E zi cu mare încărcătură cerească ziua aceasta, în care sunt cuprinse trei zile de serbare, zile de hram peste cetatea Mea de scaun, peste grădinița cuvântului Meu și a împrejurimilor ei, zidite prin sfatul Meu cel sfânt pentru slava Mea cea de azi.

Vă slobozesc acum de sub cuvântul Meu coborât la voi, și iarăși voi grăi poporului cuvântului Meu, fiilor care Mă întâmpinați când vin ca să grăiesc. Pace vouă!

Și pace peste sărbătoarea pentru odihna de sus a unsului Meu Mihail, rege al celei binecuvântată peste vremea aceasta, țara română, patria cuvântului Meu acum, la sfârșit de timp! Amin, amin, amin.

01/14-12-2017